

jeg er fuldstændig paa det Nene med, at de langtfra ere komne saa meget rundt og blevne saa stærkt gjort gjældende, som det er nødvendigt, for at man overalt og i alle Tilfælde kan vide, hvorledes Sagen staar. Jeg beklager derfor i allerhøieste Grad, at man her har negtet Bevillingen af en Grund, som jeg som sagt ikke tror holder Stik for den, der har nogen Erfaring i saa Henseende, nemlig at Foredragene ikke længere ere nødvendige. Jeg tror, at de have gjort Gavn, men langtfra den Gavn de kunde og skulde gjøre, og at det derfor vil være særdeles heldigt endnu i lang Tid at fortsætte dem. — Det andet Spørgsmaal vedrørende Skolemateriellet er jo af samme Art. Naar man har ment, at Bevillingen ikke burde være givet til dem, der hidtil have faaet den, saa skal jeg ikke have nogen Mening om, hvorvidt Andre kunde have gjort det bedre, det er jo muligt, men i saa Tilfælde skulde jeg have ønsket, at Udvalget havde sagt: der er de og de Mangler ved den Maade, hvorpaa de, hvem Hvervet hidtil har været overdraget, have udført det; de have ikke gjort det saa godt, som man kunde ønske, der er andre Kræfter, som ere bedre, og som vi altsaa kunde ønske at benytte. Men saa længe man ganske i Almindelighed stiller det hen, er det vistnok ganske umuligt i saa Henseende at have nogen Dom derom. — Det andet Punkt, jeg vil tillade mig at berøre, angaar Bevillingen til Feriefurjus for Gymnastiklærere. Jeg taler nu her nærmest for Kjøbstædernes Bedkommende, thi vi vide jo Alle, at det med Hensyn til Gymnastiken staar saare slet til paa Landet, og det af mange forskjellige Grunde. Jeg skal blot henvise til, at om Sommeren have de ældre Børn mange Steder kun en Dags Undervisning om Ugen, saa det er altsaa overmaade lidt, der kan gøres for Gymnastiken paa denne ene Dag, og da man de fleste Steder mangler luttede Gymnastikhuse, og da Veir og Forhold om Vinteren jo ikke ofte tillade at gymnasticere i fri Luft, bliver Gymnastikundervisningen som Følge deraf paa Landet overmaade ringe, ligesom Pigebørn jo slet ikke deltage i den. Her ere Forholdene altsaa ganske særegne, idet de kræve ganske andre Overveielser, ganske andre Forhold og Indretninger, end jeg tror, der nu kan være Tale om. Men for Kjøbstædernes Bedkommende er Gymnastik en Del af den regelrette Undervisning. Men hvorledes er Gymnastiken, og hvorledes er Gymnastiklæreren? Det er i Almindelighed en Militær, en Underofficer, men nu er det vistnok Noget, der er ind-

lysende i og for sig, at den militære Gymnastik ikke altid og i alle Henseender passer for smaa Børn, ja, jeg vil endogsaa sige, at den i alle Henseender ikke passer for dem, idet den Gymnastik, som smaa Børn skulle underkastes, skal være indrettet efter deres Alder og mange andre Forhold, den skal være indrettet paa at udvikle de forskjellige Dele af deres Legeme, hvorfor Undervisningen maa være forskjellig og kræve af Gymnastiklæreren visse Kundskaber i saa Henseende, som en Underofficer, der har gjennemgaaet den militære Gymnastikskole, aldeles ikke er istand til at have. Derfor vilde det være særdeles ønskeligt, om man gjorde noget Mere i den Retning, i det man for det Første søgte at faae en Lærestanstalt her i Kjøbenhavn med Lærere, der vare bekendte med den hygieiniske Gymnastik, der bør bruges for Børn, og at der dernæst blev givet de Lærere i Provindserne, der havde god Villie dertil, og hvis Undervisning var regelret, Leilighed til at blive bekendte dermed. Der ved vilde Gymnastiken ogsaa blive mere morsom, hvilket er et meget betydeligt Element til at faae god Virkning af Gymnastiken, og der vilde udbredes Kundskab til Børnens hele hygieiniske Forhold, hvilket ogsaa er en nødvendig Betingelse for, at Gymnastiken kan gjøre Nytte. Jeg skal altsaa ogsaa tillade mig at anbefale, at dette Forslag bliver vedtaget. — Det 3die Punkt, jeg vil tillade mig at bringe paa Dntale, er det, der ogsaa er omtalt af flere andre Talere, det er det Bidrag til et almindeligt Skolelærermøde, som det ærede Flertal jo negter, idet det mener, at der er gaaet for kort Tid hen. Jeg er ikke af dem, der tilskrive slige Skolemøder saa særdeles stor Betydning med Hensyn til det Udbytte, der ad denne Vej kommer frem eller med Hensyn til de Resolutioner, der fattes, men derimod tilskriver jeg dem en stor Betydning som vækkende. Der kommer Spørgsmaal frem, der vel ikke blive løste, afgjorte paa fornuftig Maade i Dieblirket, men de vække Tankerne hos de Tilstedeværende, der senere saa bearbejde dem, og paa den Maade faae de en vækkende og frugtbringende Indflydelse paa dem. Der næst har det ogsaa en stor Betydning for de Lærere, der sidde ude paa Landet, og hvis hele Liv er trangt, at komme sammen med Andre; disse Møder ere meget forfriskende for dem og særdeles vækkende for deres Gjerning, saa at jeg ikke tror, at deres Betydning i saa Henseende kan anslaaes høit nok. Mange Steder ser man hos enkelte Lærere, hvis Evne er til det, og hvis Interesse er vakt, Bogsamlinger og andre Ting, som de